

CATEQUESI

AMB EL P. XAVIER MARIA

Aquest dimarts passat ens vam trobar la colla de catequistes, per anar fent pols, i preparar-nos per a l'inici del nou curs. El P. Xavier Maria Piquer, ens ha parlat des de l'experiència de la crida de Jesús a la vida cristiana i a ser els seus testimonis, tot fent un acròstic amb aquesta frase, **NOU CURS**.

N: novetat. La "Bona Nova" sempre és novetat, per això diem "nova" que ens porta al nou Regne.

O: oració. Jesús en ensenya a pregar que és la clau i la força del catequista, que també ensenya a fer-ho.

U: unitat. Res tot sol, sempre units amb Ell al mig, la unió de tots fa més fort el missatge.

C: constància. Perseverar fins el final, no es fa tot amb un dia, aquesta llavor creix amb el treball constant.

U: universalitat. Som Comunitat, som Església, som Poble de Déu, més enllà de les fronteres.

R: responsabilitat. Amb consciència responsable de preparació, unció, de comunió.

S: servei. Com Jesús rentant els peus als seus deixebles, un servei des de la comunitat cristiana.

Ha estat una hora de reflexió plena, profunda i sàvia que ens ha fet el P. Xavier Maria. Amb aquest acròstic anava fent la reflexió fent-nos sentir a cadascú aquesta presència de vida del Senyor.

DIJOUS AMB EL P. HELIN I EL P. JOAN

Una reflexió sobre el moment actual titulat: *DE LA CRISTI-ANDATA LA DIÀSPORA*. Una presentació que ens fa veure com ha passat els temps de les grans cristiandats, i ara caminem amb "petits ramats". El futur de l'Església camina en aquesta direcció, ho constatem tots plegats i una llarga llista de personatges que han fet aquest estudi. El petit ramat ja ho deia Jesús referint-se als seus: *No tingueu por petit ramat. I afegia: allà on hi hagi dos o més reunits en nom meu jo hi sóc enmig*. La presència del Senyor entre nosaltres és la garantia de la continuïtat del Nou Regne. En tot cas el Senyor compta amb tots nosaltres per a portar la seva causa fins el final.

JOVES

Mes d'octubre
Dia 15 trobada de "7 de Déu" amb la Gna. Victòria Molins. Dia 17 Trobada amb equips de pastoral de i professors de religió. Dia 21 Trobada equip Alpha.

LLÀGRIMES D'enyorança es mor!

Canta l'emigrant de Jacint Verdaguer. Quan el personatge, que poc o molt, algunes vegades a la vida podem haver experimentat, sent que surt de casa seva i deixa enrere els records més amagats dins el seu cor. El país que estimes, el poble on has viscut, la ciutat que t'ha vist néixer i créixer, ens sents l'enyorament. Una imatge d'allò més profund que s'amaga al cor de cada persona que estima el seu país i et ve a la memòria i ho tens clar als teus ulls. No ho pots negar, i per més que et freguis els ulls et dol veure que com pot ser maltractat, aquest teu país. No marxés perquè sí, t'han fet marxar, però no, no vull marxar, m'estimo massa el meu país per deixar-lo. Si alguna vegada l'he deixat, ha estat per una causa solidària de vocació, per anar a defensar altres pobles, cultures i llengües. Ha estat per la causa de la llibertat i cercar el benestar d'aquells que són el meu pròxim i ho he fet portat pel meu ideal missioner. Però ara cal estar abraçat al meu país com ho he estat al país d'altri. I defensar allò que és meu i allò que és nostra. I no tenir por, por de què? El petit nadó s'aferra a la seva mare perquè ella li dona seguretat, més enllà d'ella no sap pas que hi trobarà per això s'hi aferra ben fort. El meu país, per petit que sigui, és el que estimo. Respecto els altres, i tants altres països, perquè els considero germans, però el meu per mi, com el seu per a ells, és el que guardo dintre meu. Conec la seva gent, la seva geografia, les seves valls i les seves muntanyes, els seus rius, els seus estanys, els seus sembrats, les seves menges, la seva llengua i la seva cultura, ho conec, ho sento dintre meu. Conec els seus temples, els seus santuaris, les seves ermites, els seus cants i les seves danses. Amb aquest poble he après a treballar a pregar i sentir un Déu que també és viu dins aquest país i dins aquest poble que estimo i que m'agrada que sigui lliure, que sigui ell mateix. P. Joan

CONFIRMACIONS

Està previst que el dia 14 d'octubre vindrà el Sr. Arquebisbe i presidint l'Eucaristia del vespre, conferirà el sagrament de la Confirmació a una colla de joves i adolescents que s'han estat preparant durant aquest últims anys. Aprofitem aquest dia per a poder saludar el nostre pastor i escoltar les seves paraules.

Fotos arxiu 2016

Comunitat Cristiana Mare de Déu del Lledó

Pg/ Caputxins 24 Tel 977600349 WWW.parroquialledovalls.cat

Valls 24 setembre 2017 N. 921

NO DESVIRTUEM LA BONDAT DE DÉU

Al llarg de la seva trajectòria profètica, Jesús va insistir una vegada i una altra a comunicar la seva experiència de Déu com «un misteri de bondat insondable» que trenca tots els nostres càlculs. El seu missatge és tan revolucionari que, després de vint segles, hi ha encara cristians que no gosen prendre'l seriosament. Per a encomanar a tots la seva experiència d'aquest Déu bo, Jesús compara la seva actuació amb la conducta sorprenent del senyor d'una vinya. Fins a cinc vegades surt ell mateix en persona a llogar treballadors per a la seva vinya. No sembla preocupar-li massa el seu rendiment a la feina. El que vol és que cap treballador no es quedi un dia més sense feina. Per això mateix, al final de la jornada, no els paga ajustant-se al treball realitzat per cada grup. Encara que el seu treball ha estat molt desigual, a tots els dona «un denari»: senzillament, el que necessitava cada dia una família camperola de Galilea per poder sobreviure. Quan el portaveu del primer grup protesta perquè s'ha tractat els últims igual que a ells, que han treballat més que ningú, el senyor de la vinya li respon amb aquestes paraules admirables: «És que veus amb mals ulls que jo sigui generós?». M'impediràs amb els teus càlculs mesquins ser bo amb els qui necessiten el seu pa per sopar? Què està suggerint Jesús? És que Déu no actua amb els criteris de justícia i igualtat que nosaltres fem servir? ¿Serà veritat que Déu, més que estar

mesurant els mèrits de les persones, com faríem nosaltres, busca sempre respondre des de la seva bondat insondable a la nostra necessitat radical de salvació? Confesso que sento una pena immensa quan em trobo amb persones bones que s'imaginem

Déu dedicat a anotar acuradament els pecats i els mèrits dels humans, per retribuir un dia exactament a cadascú segons el seu merescut. És possible imaginar un ésser més inhumà que algú lliurat a això des de tota l'eternitat? Creure en un Déu Amic incondicional pot ser l'experiència més alliberadora que es pugui imaginar, la força més vigorosa per a viure i per a morir. Per contra, viure davant d'un Déu justicier i amenaçador pot convertir-se en la neurosi més perillosa i destructora de la persona. Hem de mirar de no confondre Déu amb els nostres esquemes estrets i mesquins. No hem de desvirtuar la seva bondat insondable barrejant els trets autèntics que provenen de Jesús amb traços d'un Déu justicier presos d'aquí i d'allà. Davant el Déu bo revelat en Jesús, l'únic que cal és la confiança.

José Antonio Pagola

UNA CRIDA A NETEJA

Ja hi ha una persona més que s'ha ofert, però caldria algunes més. Qui disposi d'un curt temps que sàpiga que serà ben acollit. Cal mantenir net el santuari i sempre a punt. Qui s'hi apunta?

PREGÀRIA PER CATALUNYA

La situació mundial, europea i catalana crea expectació entre els ciutadans de Catalunya. Els cristians transformem aquesta expectació humana en pregària. Expressen el desig que l'Esperit de Déu penetri el cor del poble i de les persones.

Dóna el teu Esperit als nens, als joves i als grans, a homes i dones, als de dalt i als de baix, a llevant i a ponent. Dóna'ns el teu Esperit. **Dóna'ns el teu Esperit.**

Encén el teu Foc al cor de tots, a la boca de tots, als ulls de tots, a les mans de tots. **Encén el teu Foc.**

Envia el teu Alè sobre els qui creuen, sobre els qui dubten, sobre els qui estimen, sobre els qui estan sols. **Envia el teu Alè.**

Aboca el teu Foc sobre les paraules de tots, sobre el silenci de tots, sobre les llengües de tots, sobre els cants de tots. **Aboca el teu Foc.**

Desvetlla el teu Alè en els qui construeixen el demà, en els qui defensen el bé, en els qui estimen la vida, en els qui creen la bellesa. **Desvetlla el teu Alè.**

Vessa el teu Esperit sobre les cases de tots, sobre les ciutats de tots, sobre el món de tots, sobre els homes i dones de bona voluntat. **Vessa el teu Esperit.**

Ara i aquí, damunt nostre. Vessa el teu Esperit.
(pregària preparada per Oriol Domingo)

En aquests dies, demanem a tots els catòlics que preguin, que demanin la benedicció de Déu sobre Catalunya, que viu un moment delicat de la seva història.

Demanem també a Déu per totes les persones que tenen la responsabilitat en el govern de les diferents administracions públiques, de la gestió del bé comú i de la convivència social. L'Església vol ser ferment de justícia, fraternitat i comunió, i s'ofereix per ajudar en aquest servei en bé del nostre poble. Animem tothom, especialment els laics cristians, a ser responsables i compromesos en la vida pública, per avançar en el camí del diàleg i de l'entesa, del respecte als drets i les institucions i de la no confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de germanor, de llibertat i de pau. Que el seny i el desig de ser justos i fraterns ens guïi a tots. **Barcelona, 20 de setembre de 2017**

Un any més ens encaminem a la Muntanya santa,

per venerar Maria i pregar-li per les nostres comunitats cristianes. El lema d'aquesta any és: **La meua Casa és casa d'Oració**. Pujar a Montserrat és sempre emotiu, carregat de fe mariana els pelegrins ens hi apropem, sabent que Maria sempre és allí que ens espera, ens acull i ens diu: *Quina alegria que em doneu de veure-us aquí al voltant de la Taula del meu Fill*. I tal com resa el fullletó que ens invita a participar-hi, amb el salm 121: *Anem a la Casa del Senyor... que visquin segurs els qui t'estimen, que sigui inviolable la pau dels teus murs, la quietud dels teus merlets... que hi hagi pau dintre teu*. Si anem a Montserrat a cercar pau, la pau que ve del Senyor.

Diumenge XXV durant l'any

ORACIÓ INICIAL

Oh Déu, vós heu volgut que tota la llei consistís en l'amor a vós i al proïsme; feu que per l'observança del vostre manament, meresquem d'arribar a la vida eterna. Vós que viviu per sempre. Amén.

SALM 144

El Senyor és a prop dels qui l'invoquen, dels qui l'invoquen amb sinceritat.

Et beneiré dia rere dia,
lloaré el teu nom per sempre més.
El Senyor és gran i digne de tota lloança.
La seva grandesa no té límits.

El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Són camins de bondat, els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

PREGÀRIES

Senyor, són molts els cridats a treballar a la vinya del nou Regne:
Augmenta en nosaltres la fe perquè siguem dignes treballadors.

Uns han treballat amb energia tota la jornada altres no tant:
Fes, Senyor, que entre tots arribem a construir un Regne de pau i concòrdia.

No tots, Senyor, en surten contents del seu treball:
Ajuda el nostre esperit, per ser constants i treballlem amb humilitat i alegria.

Fem també una pregària pels nostres catequistes i voluntaris:
Que el seu treball generós sigui fecund amb fruits per la teva Causa.

Pel nostre país, pels nostres governants, per tots els ciutadans:
Que trobem camins de llibertat, de convivència fraterna, de respecte i d'identitat.

ORACIÓ FINAL

Ens heu alimentat, Senyor, amb els vostres sagraments; ajudeu-nos perquè els fruits de la redempció que aquí hem rebut, es manifestin també en la nostra vida, essent testimonis de la Bona Nova per a construir un món, just i en pau. Vós que viviu i regneu per sempre. Amén.

LA TAULADA

Les obres ja estem instal·lant els fogons, aigüeres i omplint les prestatgeries i alhora anem buidant el que resta al menjador dels locals de La Creu Roja, que per altra costat caldrà deixar-ho tot ben arreglat. Cada dia a la tarda hem anat servint aliments als nostres usuaris.

Signatura del conveni amb l'Ajuntament, ha estat aquest divendres passat, que el P. Joan, president de l'Associació ha signat junt amb el Sr. Alcalde el conveni de deu mil euros a favor de les obres del nou menjador.

Campanya a favor de La Taulada. S'està preparant amb molta empena per persones enteses, per a recaptar i fer front a les despeses de les obres del nou menjador. Aviat apareixeran els cartell i les invitacions.

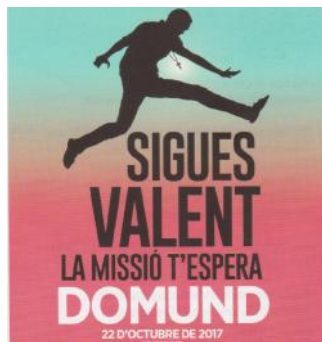
Voluntaris una trobada més que ha estat aquest divendres, dirigit per la Sra. Anna Torra, amb una dinàmica que feia participar a tots els presents.

FAMÍLIES SENSE SOSTRE A VALLS

Com ja anunciàvem la setmana passada, podríem organitzar-nos un equip de persones per aconseguir un espai d'edifici i poder acollir famílies sense sostre i amb pocs recursos? Sembla ser que els recursos de l'Ajuntament s'han esgotat, o no arriben a més. Què podríem fer com a comunitat cristiana?

EL DOMUND

Ja s'acosta la jornada mundial de les missions, amb el lema: **Sigues valent**, la missió t'espera. Hi ha missions per a les que s necessita valents. La societat els reclama cada vegada més. Tenim un més, serà el 22 d'octubre que cele-

AGENDA DE SETEMBRE

Inscripcions a la Catequesi Familiar
Totes les tardes el despatx està obert.
Dia 22: El Crucificat. Exposició d'imatges de Francesc Roca a la Capella del Roser
Dia 23 Santa Tecla, patrona de Tarragona
Dia 24: Batejos al Lledó
Dia 25: Trobada Sacerdots Arxiprestat
Trobada de Fe i Cultura i Congregació Mariana 18'30h.
Dia 29: Celebració del Perdó (joves confirmació)

Alerta! L'Escolanet ja torna a cantar. Al-leluia!
Després d'uns dies d'estar a la UVI el nostre informàtic ha aconseguit reparar el mal i el nostre escolanet del cambriol de la Mare de Déu ja torna a cantar quan li tirem una moneda. Durant un minut va cantant cants de l'escolania de Montserrat.

EQUIP DE LITÚRGIA

Cada divendres es reunirà de nou per anar preparant les celebracions dominicals com hem anat fent durant tots els dies. És una tasca bonica al servei de la comunitat, d'aquesta manera tenim previst com ha de ser la celebració, els elements litúrgics, els cants, i comptant amb altres persones preparem les lectures i els qui han de proclamar la Paraula de Déu.

CONSELL PARROQUIAL

S'ha reunit aquest dimecres i hem compartit els treballs i celebracions que tenim entre mans. Cada secció parroquial ha pogut expressar com porta a terme el seu servei. Val a dir que hem comentat l'organigrama que ha preparat el P. Helin i que està a l'entrada de la Parròquia, com també el calendari anual del que hem pogut preveure. El P. Joan ens ha fet una mica de comentari del que avui és la comunitat cristiana que es troba com un "petit ramat" en contrast del l'època de les gran cristiandats. La pregunta és: què i com hem de fer avui, per a portar la bona Nova, a la societat actual? I Hem parlat del curs Alpha que es fa el proper mes a Tarragona si algú hi podia participar, per ser l'animador.

El responsable del grup de Joves i Esplai ens comunica que ja han preparat la programació del curs i el seu inici, que estan preocupats per la manca d'infants a l'Esplai, entre tots hem comentat, com podem fer-ho conèixer a les famílies perquè hi participin. Referent a la Catequesi estem de ple fent les inscripcions que van a bon ritme i veurem fins a on arribarem. Ens caldrà animar alguna persona per a ser Catequista, hem suggerit alguns noms veurem quina resposta hi ha.

També hem comentat dels batejos i la preparació, han baixat força el nombre de famílies que portin el fill a batejar, i comentàvem de la necessitat de fer una preparació més amplia si cal, però que es mirarà el com. El Consell ha vist amb bons ulls els treballs de La Taulada com de Càritas Interparroquial i que hi ha tot el recolzament de part del Lledó.

AGRUPACIÓ DE CONFRARIES I GERMANDATS DE SETMANA SANTA

Es va reunir l'equip directiu i de coordinació per acabar d'arrodonir el protocol que posa en marxa la processó del Divendres Sant. Però també va ser per acomiadarnos de Mn Josep Bofarull que des de l'inici de la seva arribada i de la "represa" de la processó, ha estat el Consiliari de l'Agrupació. Donant consell, animant i orientant perquè la Setmana Santa sigui la setmana cristiana per excel·lència. L'Agrupació li ha agrait i l'hi ha fet obsequi perquè en la seva memòria tingui present aquests anys passats entre nosaltres. Al mateix temps hem donat la benvinguda a Mn. Joan Àguila, ja conegut de tots, pels anys que va fer de vicari i consiliari d'algunes germandats, tot desitjant-li un treball fecund a la comunitat cristiana. Li vam fer entrega del llibre de l'Agrupació signat per tots els presents.

MÀRTIRS CLARETIANES 2017 -VIII

P. Josep Vilarrubies cmf
ARA SOLSONA

Els dos màrtirs de Solsona

Solsona era un dels llocs, juntament amb Andorra, que el pare Jaume Girón, havia somiat com a refugi dels seus súbdits. Al seminari claretian de Solsona es cursaven els tres anys de filosofia. Allí s'havien format per a la vida missionera i per al testimoniatge tots els màrtirs de Barbastre i de Cervera. Per aquells dies de persecució molts dels claretians d'aquella comunitat es varen refugiar a masies de la comarca. Així es varen salvar de la catàstrofe. Passats els primers mesos més violents, pràcticament tots varen anar fugint d'amagat cap a França, enmig de greus penyalitats i riscos, llargues jornades de nit les inacabables zones del pre-pirineu i la serralada pirenaica.

Solament hi restaren dos: l'Estudiant seminarista Josep Vidal i el Germà Julián Villanueva.

El Josep Vidal, fill de Sta. Coloma de Queralt, seglar militant compromès a fons en les diverses formes d'espiritualitat i d'apostolat, havia entrat en plena joventut a la Congregació Claretiana. Durant la persecució s'acollí a una masia del poblet de Navès. Allí li arriba una bona notícia: dos homes el venen a buscar per a portar-lo a Santa Coloma, a casa seva. Al cap de pocs minuts, a la rogalia ressonen uns trets. El bon Josep havia escrit una carta a la família dient-los on es trobava, per si podien anar a buscar-lo. La carta fou controlada pels revolucionaris del poble que, així enganyant-lo, se l'emportaren i tot seguit el mataren.

El Germà Julián Villanueva

De 67 anys, navarrès "*de cuerpo entero*" s'havia refugiat a la masia Viladot on juntament amb tres o quatre seminaristes col·laborava a la feina del batre. Arriben uns milicians a l'era on estaven tots treballant. A la pregunta sobre qui eren aquells desconeguts, el germà Julián contesta ràpid:

- Jo sóc religiós, catòlic, apostòlic y romà i navarrès. Als meus quaranta anys de religiós he viscut sempre del meu treball i m'he guanyat el pa.

I tot assenyalant els calçats dels visitants els diu:

- I aquestes sabates que porteu, son treball meu.

El germà era sabater de la comunitat de Solsona i havia estat preparant el calçat per a tots els estudiants que acabada la filosofia s'havien d'haver traslladat a Cervera. En fer l'escorcoll a la comunitat a la recerca d'armes, aquells homes s'havien trobat amb les sabates i se'n havien apropiat.

- Vostè no em fa por. Ni vostè ni el seu fusell. Podrà matar-me si vol, però no li tinc por perquè hi ha un altre jutge suprem; davant d'ell ens hem de trobar vostè i jo.

Els milicians es feren enrere.

El primer de setembre hi tornen. L'agafen de mala manera. El cotxe en què el porten s'atura vora un bosc; el despullen de cap a peus, li pengen per escami els rosaris al coll i li diuen que resi mentre li caven la fossa.

- Sapiguen que la mort no m'espanta. Ofereixo la vida per Déu i per les ànimes. Us perdono el crim que aneu a cometre amb mi i demano a la Divina Misericòrdia que accepti la meua sang per a la vostra salvació.

Un dels que dispararen, deia més tard:

- Quan jo vaig veure aquell religiós, amb els rosaris al pit i les medalles, m'agafà un gran terror. El religiós era un sant i jo vaig ser un dels qui acabarem amb ell.

